

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z odwołania B. P.
przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 25 kwietnia 2024 r.,
wniosku pełnomocnika odwołującego się o reasumpcję postanowienia z dnia
29 lutego 2024 r., w sprawie I UZ 15/23,

postanawia odrzucić wniosek pełnomocnika odwołującego się z dnia 26 marca 2024 r. (data wpływu 4 kwietnia 2024 r.) zatytułowanego „wniosek o reasumpcję postanowienia z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie I UZ 15/23”, w którym domagano się uchylecia, na podstawie art. 359 § 1 k.p.c., postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie I UZ 15/23 i wyłączenie od rozpoznania sędziego SN Leszka Bieleckiego od rozpoznania sprawy I USK 93/23.

UZASADNIENIE

Przepisy k.p.c. nie posługują się pojęciem „reasumpcja”. Słownik języka polskiego dany zwrot definiuje jako powtórne rozpatrzenie jakiejś sprawy, ponowną

ocenę. Do powtórnego rozpoznania sprawy w przypadku postępowania cywilnego dochodzi w wyniku wniesienia apelacji lub zażalenia (jeżeli traktować o kwestiach ubocznych, incydentalnych), które, jeżeli są zasadne to prowadzą do zmiany lub uchylenia orzeczenia.

Z kolei orzeczenia Sądu Najwyższego, w tym te rozstrzygające o wyłączeniu sędziego (odmowie jego wyłączenia) są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 grudnia 2016 r., III UO 4/16, LEX nr 2174070 wskazał, że przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości wniesienia jakiegokolwiek środka odwoławczego od orzeczenia Sądu Najwyższego. Kodeks ten ustanawia jednolity system zaskarżania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, opierający się na zasadzie dwuinstancyjności. W związku z tym, że przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują „wniosku o reasumpcję” postanowienia Sądu Najwyższego czy też zażalenia skierowanego przeciwko postanowieniu Sądu Najwyższego należy uznać, iż oba te środki są niedopuszczalne, wobec czego podlegają odrzuceniu (por także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2023 r., I CSK 3012/22, LEX nr 3578361).

Warto podkreślić, że postanowieniem z dnia 29 lutego 2024 r. oddalono wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Leszka Bieleckiego (k-67). Pełnomocnik odwołującej się zaskarżył zażaleniem to rozstrzygnięcie, a Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2024 r. odrzucił ten środek zaskarżenia, wyjaśniając jednocześnie niedopuszczalność tego rodzaju czynności procesowej.

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 1 *a contrario*, art. 394¹ § 3 i art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ał]

